

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/68/2016
Identifikačné číslo spisu:	1211213486
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1211213486.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: SEVA s. r. o., Uhrovecká 6, 841 07 Bratislava, IČO: 44 978 774, právne zastúpený, proti žalovanému: KASTE, s.r.o., Stará Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 35 945 648, právne zastúpený Jurek, advokátska kancelária s.r.o., Mostatová 2, Bratislava, v mene ktorej koná JUDr. Pavel Jurek, v konaní o zaplatenie 13.569,58 Eur s príslušenstvom, v konaní o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 26. mája 2016, č. k. 4Cob/139/2015-161, takto

rozhodol:

Dovolanie žalovaného sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II, ako súd prvej inštancie uznesením zo dňa 08. apríla 2015, č. k. 22Cb/192/2011-155 zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalovaný navrhol prerušiť konanie podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV, pod sp. zn. 10Cb/177/2015, nakoľko sa v uvedenom konaní rieši existencia záväzkového vzťahu medzi účastníkmi, čo môže mať zásadný význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že konanie v zmysle návrhu nie je potrebné prerušiť, pretože spoločnosť KASTE, s. r. o. v postavení žalobcu, v konaní na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 10Cb/177/2015 žiada, aby súd určil, že medzi ňou a žalovaným spoločnosťou SEVA s. r. o. neexistuje záväzkový vzťah, v ktorom by žalobca vystupoval na strane dlžníka vo vzťahu k žalovanému, predmetom ktorého je nárok na zaplatenie sumy 13.569,58 Eur titulom neuhradenia plnenia vyplývajúceho z 3 faktúr vystavených žalovaným /z faktúry č. 2010/023, z faktúry č. 2010/032 a z faktúry č. 2010/027/.

2. Podľa názoru súdu prvej inštancie sa v uvedenom konaní síce rieši otázka, ktorá môže mať význam aj pre rozhodnutie súdu v tomto konaní, avšak nejde o otázku, ktorú by si súd nevedel vyriešiť v tomto konaní sám. Nakoľko je prerušenie konania v zmysle ust. § 109 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb.

Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), fakultatívne a konajúci súd nevidel žiaden dôvod, prečo by bolo vhodnejšie vyčkat' na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 10Cb/177/2015, návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol.

3. Na odvolanie žalovaného, Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, napadnutým uznesením z 26. mája 2016, č. k. 4Cob/139/2015-161, uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Odvolací súd zdôraznil, že prerušenie konania je upravené len ako procesná možnosť súdu, nie však jeho povinnosť. Rozhodujúcim hľadiskom je zásada hospodárnosti konania. Zamietnutie návrhu na prerušenie konania aj v prípade, že by bol daný dôvod prerušenia podľa § 109 ods. 2 O. s. p., nepredstavuje porušenie práv účastníka konania, pokiaľ je náležite odôvodnené, keďže zákon v každom prípade upravuje aj alternatívny postup zabezpečujúci ochranu práv účastníka pri neprerušení konania. Procesným následkom nevyhovenia návrhu je, že súd musí vo veci ďalej konať, t. j. vykonávať všetky úkony smerujúce k prejednaniu a rozhodnutiu sporu v jeho merite. Jeho zamietnutím bez ďalšieho teda nemôže dôjsť k odňatiu možnosti pred súdom konať (rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/209/2009, sp. zn. 3Cdo/57/2011, sp. zn. 6Cdo/2/2012). Súd v tomto prípade nemusí konanie prerušiť ani vtedy, ak prebieha iné občianske súdne konanie, kde sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre výsledok jeho konania. Je povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Výber, resp. voľbu súdu, ktoré z jednotlivých opatrení (napr. spojenie vecí, prerušenie konania, riešenie tzv. predbežnej otázky) slúžiacich účelu racionálnej organizácie postupu súdu pri vedení príslušného súdneho konania, je ale potrebné podriaďovať aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní (§ 6 O. s. p.) a použiť to opatrenie, prostredníctvom ktorého je ochrana práv účastníkov konania rýchlejšia a účinnejšia.

4. Podľa názoru odvolacieho súdu prerušenie konania do skončenia konania vedeného Okresným súdom Bratislava IV pod sp. zn. 10Cb/177/2015 by nebolo v súlade so zásadou rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov konania vzhľadom na neurčitosť dĺžky jeho trvania, keď súd prvej inštancie má za to, že vhodnejším opatrením bude vyriešenie dôvodnosti právneho základu žaloby ako predbežnej otázky v rámci prebiehajúceho konania. V súčasnosti nič nenaznačuje tomu, že v danej veci bude v dohľadnej dobe s konečnou platnosťou rozhodnuté. Odvolací súd zdôrazňuje, že je len na úvahe súdu, či v prípade vzniku určitej zákonom vymedzenej prekážky konania v zmysle § 109 ods. 2 O. s. p., konanie preruší, alebo v ňom bude ďalej pokračovať. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil ako vecne správne.

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktoré odôvodnil nepreskúmateľnosťou uznesenia odvolacieho súdu pre jeho zjavnú arbitrárnosť. Postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, čím je daný dovolací dôvod v súlade s ust. § 237 písm. f) O. s. p., v zmysle ktorého je dovolanie prípustné voči každému rozhodnutiu, ak postupom súdu bola účastníkom odňatá možnosť konať pred súdom. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva účastníkovi za účelom účinnej ochrany jeho práv v konaní (ide napríklad o právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy). O takúto vadu ide tiež vtedy, keď odvolací súd odmietne odvolanie, hoci podmienky pre tento postup nie sú dané (viď primerane R 23/94). Žalovaný zopakoval svoje tvrdenia, že žalobcom vystavené faktúry sú nepreskúmateľné a žalobca sa v tomto konaní domáha zaplatenia súm na podklade neexistujúceho právneho vzťahu. Preto je potrebné počkať na rozhodnutie súdu v predmetnej právnej veci. Podľa dovolateľa je zrejmé, že súd sa nezaoberal vecnými dôvodmi uvádzanými žalovaným v návrhu na prerušenie konania a nekonfrontoval ich s dôvodom ustanoveným v § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., a teda svoj záver o bezdôvodnosti navrhovaného prerušenia konania riadne neodôvodnil. Vychádzajúc z ustanovenia § 169 ods. 2 O. s. p., v ktorom je ustanovené, že okrem iných aj uznesenie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania musí vždy obsahovať odôvodnenie, je potrebné, aby v ňom súd uviedol dôvody, ktoré ho viedli k prijatiu uznesenia a ktoré sú spôsobilé výrok uznesenia zrozumiteľným a preskúmateľným spôsobom vysvetliť. Inak nie je možné, preskúmať dôvody uznesenia o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Podľa dovolateľa je odôvodnenie odvolacieho súdu s ohľadom na uvedené právne závery ako i skutkový stav vo veci je nepostačujúce. V danom prípade nedošlo k vyriešeniu dôvodnosti právneho základu žaloby

ako predbežnej otázky. Ak by k nemu aj došlo súd v inom konaní by takýmto vyriešením nebol viazaný. Takýto postup preto nie je vhodným opatrením. Ak súd nevykoná iné vhodné opatrenie, mal podľa žalovaného konanie prerušiť.

6. V predmetnom uznesení sa súd, podľa dovolateľa, nevysporiadal s tým, že v prejednávanej veci 22Cb/192/2011 súd o tom, či medzi účastníkmi konania existuje záväzkový vzťah nerozhodne vo výroku rozsudku, pretože výrok sa bude týkať len povinnosti zaplatiť. Iba dôvodmi rozsudku v prejednávanej veci by súd prvej inštancie vo veci sp. zn. 10Cb/177/2015 nebol viazaný. Z uvedených dôvodov by tak v danom prípade mohla nastať patová situácia, ak by súdy v oboch konaniach mali odlišný právny názor k otázke „dôvodnosti predmetného nároku“. Odôvodnenie rozhodnutia je preto nepostačujúce a vec je nesprávne právne posúdená.

7. Na základe uvedeného žalovaný žiada napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zmeniť a to tak, že dovolací súd konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II, pod sp. zn. 22Cb/192/2011 preruší do skončenia súdneho konania, vedeného na Okresnom súde Bratislava IV, sp. zn. 10Cb/177/2015, prípadne predmetné uznesenie zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

8. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného nevyjadril.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj ako „dovolací súd“) [ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť.

10. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., /ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016/, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

11. V predmetnej veci návrh na prerušenie konania žalovaný doručil súdu prvej inštancie 31. marca 2015, Súd prvej inštancie o tomto návrhu na prerušenie konania rozhodol uznesením zo dňa 08. apríla 2016, ktoré odvolací súd potvrdil uznesením zo dňa 26. mája 2016. Žalovaný podal dovolanie 15. júla 2016, za účinnosti C. s. p.

12. Ako už bolo uvedené, žalovaný podal dovolanie za účinnosti nového Civilného sporového poriadku. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na vyššie citované ustanovenie § 470 ods. 1 C. s. p. a princíp okamžitej aplikability, ktorého podstatou je zabezpečiť procesne efektívne prejednanie veci vyhnutím sa nachádzaniu vhodného procesného režimu, čo umožňuje súdom sústrediť sa na hmotnoprávnu povahu sporu. Keďže podané dovolanie vo veci prerušenia konania nie je spôsobilé podstatným spôsobom ovplyvniť meritum sporu, nemožno uvažovať o zhoršení postavenie žalovaného /ústavnej nekomformite/ aplikáciou ustanovení upravujúcich dovolanie podľa § 419 a nasl. C. s. p.

13. V zmysle § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p.

14. Žalovaný dovolaním napadol uznesenie odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Uviedol, že odvolací súd záver o bezdôvodnosti navrhovaného prerušenia konania riadne neodôvodnil a s poukazom na § 237 písm. f/ O. s. p. mal za to, že arbitrárnosťou napadnutého uznesenia mu bolo odňaté právo konať pred súdom.

15. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný /§ 440 C. s. p./. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní /§ 428 C. s. p./. Povinnosťou žalovaného bolo vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť

dovolací dôvod podľa ustanovenia § 420 C. s. p. alebo 421 C. s. p. v spojení s § 431 ods. 1 C. s. p. a § 432 ods. 1 C. s. p. Nakoľko žalovaný dovolanie odôvodnil neprípustným dovolacím dôvodom, dovolací súd dovolanie podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p. odmietol ako procesne neprípustné bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

16. Toto rozhodnutie prijal senát dovolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.